

Eivissa: sense turistes i sense ecotaxa

La temporada turística a l'illa d'Eivissa no havia començat tan malament des que, l'any 1990, va iniciar-se la pitjor crisi del sector dels darrers anys, que va obligar a tancar uns quants centenars d'empreses i va sacsejar l'estructura econòmica illenca. El passat mes de maig, sectors com el lloguer de cotxes han registrat baixades del 50% respecte al mateix mes de l'any passat (que ja va ser més flux que l'anterior) i els hotels han perdut el 13% dels clients.

La indústria turística eivissenca, per tant, està alarmada. La resta de les Balears mostra també símptomes de preocupació, però a cap illa s'estan produint resultats tan negatius com a Eivissa, on la dependència del turisme és també més gran que a Mallorca o Menorca.

El Partit Popular, durant els quatre anys que va passar en l'oposició (1999-2003), va acusar el Pacte de Progrés de propiciar les davallades turístiques de 2001, 2002 i 2003 amb l'aprovació de l'ecotaxa, l'impost d'un euro diari a cada turista allotjat als hotels. Aquelles pèrdues de visitants varen ser incomparablement més lleus que l'actual. No obstant això, el totpoderós *lobby* hotel·ler va desplegar una campanya sense precedents per demonitzar l'impost ecoturístic i responsabilitzar-lo de tots els mals.

L'actitud de boicot dels hotelers no va impedir recaptar l'ecotaxa i obtenir uns diners complementaris per a portar a terme els primers projectes de restauració mediambiental. Però la polèmica encetada per aquest sector va aconseguir projectar una imatge negativa de les Illes a l'exterior. Van ser els hotelers els qui fabricaren un debat inexistent a la societat, els qui exageraren la càrrega econòmica que representava l'ecotaxa per al turista mitjà i els qui dibuixaren un panorama de catastrofisme sense cap base real. De fet, a penes consten casos de turistes que es negassin a pagar l'impost i en totes les enquestes els visitants el consideraven positiu.

Una volta que el PP va guanyar les eleccions de maig de 2003, aquest partit va complir la seua promesa i va suprimir l'ecotaxa. Es deixaren de recaptar fons i

“Davant una baixada del 13% en els allotjaments, el gremi empresarial més influent de les Illes no ha fet la més mínima observació, no ha fet cap crítica al Partit Popular i, en poques paraules, no obre la boca. El PP i els hotelers atribueixen la debacle a la ‘conjuntura internacional’ i a causes exògenes alienes per complet a la política turística del Govern balear o del Consell Insular”

els hotelers varen expressaren la seua alegria, anunciant, amb els nous governants del PP, que el turisme experimentaria una prodigiosa recuperació.

No ha estat així. Actualment, a les Pitiuses ni hi ha ecotaxa ni hi ha tants de turistes com quan governava el Pacte Progressista. Quina ha estat, davant la incipient però inequívoca crisi turística, la reacció dels hotelers? El silenci més sepulcral. Davant una baixada del 13% en els allotjaments, el gremi empresarial més influent de les Illes no ha fet la més mínima observació, no ha fet cap crítica al PP i, en poques paraules, no obre la boca. El Partit Popular i els hotelers atri-

bueixen la debacle a la “conjuntura internacional” i a causes exògenes alienes per complet a la política turística del Govern balear o del Consell Insular.

Fins i tot evidents deficiències de gestió demostrades pel PP en matèria turística no mereixen la més lleu crítica dels hotelers. La desastrosa promoció turística mostrada en algunes fires turístiques, la total marginació d'Eivissa com a Patrimoni de la Humanitat en els reclams publicitaris, el fet que els eivissencs paguin les campanyes propagandístiques que fa l'actor Michael Douglas en benefici de Mallorca (principal rival turística d'Eivissa), la proliferació del “tot inclòs” i la permanència d'una abundant oferta d'allotjaments il·legals no han estat reprovats mai pel sector.

Però, per damunt tot, els hotelers eivissencs callen davant la negativa del Govern balear a transferir al Consell pitius les competències en promoció turística, que el PP va prometre en la passada campanya electoral i que, davant la resistència de Palma, sembla oblidar. El Pacte es pregunta, amb raó, què haguessin dit aquests empresaris si tot això hagués passat durant la legislatura progressista.

Avui, Eivissa i Formentera enfilen el seu futur turístic exactament amb la mateixa incertesa que fa quinze o vint anys: manca de capacitat de decisió sobre com s'ha de fer la promoció turística pròpia, manca de control sobre els hotelers pirates, manca d'alternatives al turisme de sol i platja, sense cap potenciació de l'oferta cultural o familiar...

Eivissa, més que cap altra illa de les Balears, és presonera de la indústria turística, perquè el destí de l'illa roman encadenat al destí del turisme. El 90% dels seus ingressos procedeixen d'aquesta activitat o de les altres que s'hi relacionen. A pesar d'aquestes circumstàncies, el turisme sembla confiat a l'atzar o al que marqui la providència. En ocasions, la pregunta és si governa el PP o si governen els hotelers. Però si governen aquests últims, crida l'atenció l'escassa perícia del sector per administrar els seus propis interessos.

Joan Lluís Ferrer és periodista